

ŽENA

Če (SSČ) 1. dospelá žena ženského (samičího) pohlaví 2. provdaná žena 3. manželka.

SI (SSKJ) 1. poročena ženska v odnosu do svojega moža 2. dorasla oseba ženskega spola, zlasti starejša // dorasla oseba ženskega spola kot nosilec kake dolžnosti, kakega poklica.

Hr (RHJ) 1. ljudsko biće po spolu suprotno muškarcu, koje može rađati djecu i preuzeti glavnu brigu za uzgoj i odgoj djece 2. udana ženska osoba, bračna družica, supruga 3. odrasla ženska osoba bez obzira na bračno stanje.

Sr (RSJ) 1. ljudsko biće koje ima sposobnost rađanja, polno suprotno muškarcu 2. osoba koja je udata, supruga 3a. odrasla osoba ženskog pola; 3b. ženska osoba koja radi u kući, služavka 4. *pej.* slabić, kukavica (o muškarcu).

Sh (RSHKJ) 1a. lice po polu suprotno muškarcu, žensko b. odrasla osoba ženskog pola 2a. bračni drug ženskog pola, supruga b. ona koja je udata ili ona koja je bila udata 3. *fig. pej.* (o muškarcu) onaj koji nema muške odvažnosti, plašljivac, kukavica, slabić.

Mk (TRMJ) 1. lice spored polot sprotivno na mužot; žensko lice vo zrela vozrast 2. braćen drugar od ženski pol; sopruga 3. lice što za plata, nagrada raboti vo tugja kukja; kukjna pomošnička.

Bg (BTR) 1. čovek ot protivopoložnija na máža pol, obiknoveno v zrojala vžzrast 2. ženena, omážena žena (za razlika ot moma) 3. *s pritežatelno opredelenie* – šāpruga (žena mi/ti/mu) 4. *samo čl. razg.* žena mi, mojata žena 5. neodobritelen epitet ili obrāštenie kām žena, máž ili životno.